

[Bernhard Baunsgaard]

Entreprenørforeningen sagde, at den slags sager egner sig imidlertid meget lidt for en folketingsdebat. Vi kan ikke hernede i salen sidde 179 medlemmer og skønne over, om den ene eller den anden skal have et arbejde i en licitation. Det må derfor være ganske klart, at jeg ikke kan have med hr. Askjær Jørgensens dagsorden at gøre, idet den jo siger, at man ikke må give entreprisen til et bestemt firma. Det kan jeg ikke afgøre, medmindre jeg får samtlige papirer forelagt. Jeg har naturligvis læst dem igennem. Jeg kunne godt have en forestilling om, hvor det rigtige valg ville være, men det kan de øvrige medlemmer, der ikke har fået samtlige papirer – og der er jo fortrolige imellem – ikke skønne over. Den samme skavank rammer hr. Gammelgaards dagsorden, idet han jo også med lidt andre ord vil udskyde et bestemt firma, og det vil sige, at der her i folketingsalen skal gøres netop det, som Entreprenørforeningen siger man ikke kan, nemlig træffes beslutning om en licitation.

Det er derfor, jeg er glad for den dagsorden, som er blevet formuleret og fremsat af hr. Camre, der henviser sagen om licitation til afgørelse det sted, hvor den hører hjemme, nemlig i finansudvalget.

Jeg kan naturligvis godt her komme med min vurdering af hele sagen. Det er da min vurdering, at der er kommet nye oplysninger frem, men som jeg sagde før, og som jeg skal slutte med at gentage, har hr. Gammelgaard end ikke sandsynliggjort, at han ikke kunne have fået de oplysninger gennem finansudvalget.

Der er ikke megen grund til at spille vores tid i dag med en forespørgselsdebat.

**Arne Melchior (CD):**

CDs gruppe var også forbløffet, da vi for en uge siden så, at der skulle være forespørgselsdebatter om denne sag, hvilket jeg omgående gav udtryk for over for hr. Gammelgaard. Efter at have fulgt debatten her i dag om, hvorvidt debatten skulle finde sted, må jeg nok gøre den bemærkning, at indsigelser af den art, vi har hørt, nok rettelig burde være forekommet på det tidspunkt, hvor folketingets formand forelagde folketinget til afgørelse, om forespørgslen skulle nyde fremme. Uanset hvilket flertal man ventede at finde dér – og det var det nok svært at spå

om – er vi vel nok nogle stykker – og denne kritik falder også tilbage på mig selv – som burde have gjort indsigelse ved den lejlighed. Nu gik det hele meget stærkt – det havde været en travl uge – men jeg synes bare, jeg ville nævne, at vi altså må være lidt mere opmærksomme i fremtiden, når sådanne ting begynder at finde sted.

Til forsvar for, at man har rejst sagen, vil jeg så også gerne sige, at der er en række lidt usædvanlige omstændigheder i denne sag, som har et sigte ud over selve sagsforholdet, og som kunne berettigt, at man altså ville bringe det herved. Samtidig har man villet vinde tid og skabe opmærksomhed på grund af en lang række specielle omstændigheder.

Jeg skal gøre det så kort som muligt og med det samme sige, at CD naturligvis stemmer for det dagsordensforslag, som er fremsat af hr. Camre tillige på vores vegne. Men jeg skal dog gøre endnu et par bemærkninger og sige, at jeg til det principielle i sagen medregner den omstændighed, at jeg frygter, at justitsministeriet ved sit valg og sin fremgangsmåde har været med til at skade de to lavestbydende firmaer. En del af formålet med den offentlige debat kunne måske så være at søge at tjene til at rehabilitere dem, selv om jeg er enig i, at stort set alle omtalte firmaer er blevet skadet.

Justitsministeren sagde i sin redegørelse i dag, at der ikke ved udskydelsen af de to lavestbydende er tale om en generel vurdering af de to firmaer, men kun om en speciel vurdering af det foreliggende projekt. Ikke desto mindre er der tale om en sådan skade, der påføres dem. Nu sker det samme altså for den tredjelavestbydende, som jo heller ikke bor i et betonhus, men tilsyneladende i et glashus.

Det havde været heldigere, hvis alt dette var blevet undgået, men skylden kan ikke ensidigt placeres i folketinget. Jeg finder nemlig bl. a., at det var på et meget sent tidspunkt, finansudvalget i sidste omgang i hvert fald er kommet ind i sagen. Den var først til behandling forrige onsdag, og det vil sige, at hvis der var relevante spørgsmål at stille og vanskelige oplysninger at få frem, var der altså så lidt tid, at behandlingen nærmest blev en formalitet. Det er også en speciel omstændighed, som skal være berørt i denne debat.